

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान
เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

.....

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान ดำเนินการออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕ ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖) มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๙ (๙) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม โดยให้เป็นไปตามเกณฑ์ในข้อบังคับขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้ ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ และนายอำเภอทำสองอย่างอนุมัติแล้วนั้น

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान จึงขอประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๗) กันยายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ส.ม.จ.จ

(นายสมชาย อัจฉรากิจ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน
อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต้าน
เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

.....

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต้าน ว่าด้วยการควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ประกอบกับประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๙ (๙) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖) จึงเห็นสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต้าน เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน
เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน ว่าด้วยเรื่อง ควบคุมการแต่งผม ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖) มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับประกาศกระทรวงสาธารณสุข ที่ ๕/๒๕๓๘ เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๙ (๙) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม องค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋านและนายอำเภอท่าสองยางจึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋าน เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนี้ให้ใช้บังคับในเขตตำบลแม่ต๋านนับแต่วันที่ได้อัตตประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ต๋านแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่แห่งใดแห่งหนึ่ง เป็นที่รับจ้างแต่งผม เว้นแต่จะได้อบรมอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ใดตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผมอยู่แล้วในวันใช้ข้อบัญญัติตำบลนี้ ต้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันใช้ข้อบัญญัติตำบลนี้

ข้อ ๔ ในการร้องขอใบอนุญาตตามความในข้อ ๔ ต้องยื่นเรื่องราวตามแบบที่กำหนดไว้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยแสดงให้เห็นชัดเจนว่าจะใช้สถานที่ประกอบการค้าประการใดบ้าง เมื่อเจ้าพนักงานพิจารณาเห็นสมควรก็ให้ออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ ๕ ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผมตามอัตราท้ายข้อบังคับตำบลนี้

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผม ต้องมีเครื่องหมายสำหรับสถานที่ทำด้วยไม้ แก้ว กระเบื้องเคลือบ หรือวัตถุใดที่ถาวรลักษณะเป็นรูปทรงกระบอกกว้างหรือวัดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๒ ซม. ยาว ๔๐ ซม. ระบายหรือเคลือบสีแดงสลับขาวเป็นเกลียวตามแบบหรือตัวอย่างติดตั้งไว้ในที่ที่เห็นได้ชัดเจนหน้าสถานที่ที่รับจ้างแต่งผม

ข้อ ๗ สถานที่รับจ้างแต่งผมต้องมีเครื่องใช้ที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- (๑) เก้าอ้นนั่งหรือนอนที่มั่นคงและสะอาดสำหรับผู้รับการแต่งผม นั่งหรือนอน
- (๒) ผ้าคลุมตัวสะอาด สำหรับคลุมตัวผู้รับการแต่งผม กันผมเประอะเปื้อน
- (๓) ผ้าสะอาดสำหรับพันคอเพื่อป้องกันมิให้ผ้าคลุมตัวสัมผัสต้นคอของผู้รับการแต่งผม
- (๔) ผ้าขนหนูสะอาดสำหรับเช็ดหน้า เช็ดคอ และเช็ดศีรษะของผู้รับการแต่งผม
- (๕) กรรไกร มีดโกน หวี แปรง และอุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการแต่งผม
- (๖) สบู่สำหรับโกนหนวด สบู่หรือน้ำยาสระผม สำหรับฟอก และน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เช่น โลโซล ๕ % หรือ เอททิลแอลกอฮอล์ ๗๐ %

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ดังระบุไว้ต่อไปนี้
ในสถานที่แต่งผม

- (๑) การประกอบกิจการใดๆ ที่มีเสียง กลิ่น คว้น และฝุ่นละออง
- (๒) การทำ ประกอบ ปรง สะสมอาหาร หรือน้ำแข็ง
- (๓) การค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๔๘๔
- (๔) การเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ ที่อาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพเพื่อการค้า เว้นแต่จะจัดสถานที่แยกเป็นสัดส่วนชัดเจน และได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้รับจ้างแต่งผม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ใดเป็นผู้รับจ้างแต่งผมอยู่ก่อนแล้ว วันใช้ข้อบัญญัติฉบับนี้ต้องขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันใช้ข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ การขอรับใบอนุญาตเป็นผู้แต่งผม ให้ผู้ขอยื่นเรื่องราวด้วยตนเอง ตามแบบที่กำหนดไว้และแจ้งให้ชัดว่าจะรับจ้างแต่งผมประเภทใด พร้อมด้วยรูปถ่ายหน้าตรงครึ่งตัวไม่สวมหมวก ขนาด $๑\frac{๑}{๒} \times ๒$ นิ้ว สองรูป เพื่อติดไว้ในใบอนุญาตที่ออกให้ ซึ่งต้องแสดงไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ได้รับอนุญาตให้แต่งผมหนึ่งรูป กับปิดไว้ในทะเบียนขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่ด้านหนึ่งรูป และให้นำใบรับรองการตรวจร่างกายจากแพทย์รับรองว่าไม่เป็นโรคเรื้อน วัณโรค กามโรค โรคอุทกษะราด หรือโรคผิวหนังที่เกิดจาเชื้อรา หรือเชื้อจุลินทรีย์ หรือไวรัส อันเป็นที่น่ารังเกียจ หรือซึ่งปรากฏว่าเป็น ผู้วิกลจริตหรือ ลมบ้าหมู เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ขัดต่อข้อบังคับตำบลแล้วก็ให้ออกใบอนุญาตได้

ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมจะต้องได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง และให้นำใบรับรองการตรวจโรคที่แพทย์ออกให้ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๒ เดือน ไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ในการขอต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าวนี้ด้วย

ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะผู้รับจ้างแต่งผมรายเดียว และเฉพาะประเภทที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมต้องมีเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นดังที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๗(๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผม ต้องแต่งกายและรักษาความสะอาดดังต่อไปนี้

- (๑) ในขณะที่ทำการแต่งผม ต้องแต่งกายให้สะอาดและสุขภาพเรียบร้อย และต้องสวมเสื้อคลุมที่สะอาดหรือตามแบบที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้กำหนดไว้ให้
- (๒) เมื่อจะทำการแต่งผมต้องล้างมือด้วยสบู่และน้ำสะอาด แล้วเช็ดให้แห้งเสียก่อน
- (๓) ในขณะที่ทำการแต่งผม ต้องมีผ้าสะอาดปิดปากและจมูก

ข้อ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผม ต้องใช้เครื่องใช้ในการแต่งผม ตามวิธีดังต่อไปนี้เพื่อให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

- (๑) ผ้าพันคอและผ้าขนหนูดังระบุไว้ในข้อ ๗ (๓) และ(๔) ผืนหนึ่ง ๆ ให้ใช้กับผู้มารับการแต่งผมเพียงครั้งเดียว แล้วต้องนำไปซักฟอกให้สะอาดเสียก่อน จึงนำมาใช้อีก
- (๒) ให้ทำความสะอาดกรรไกร มีดโกน แปรงทาสีหวดและผม และหวี ด้วยน้ำยาไลโซล ๕ % หรือ เอทิลแอลกอฮอล์ ๗๐% ทุกครั้งหลังจากได้ใช้แต่งผมให้แก่ผู้มารับการแต่งผมคนหนึ่ง แล้วต้องเช็ดให้แห้งเก็บไว้ในที่สะอาดจึงนำมาใช้ได้
- (๓) ต้องรักษาแปรงสำหรับปิดผมให้สะอาดอยู่เสมอ เมื่อใช้แปรงปิดผมให้แก่ผู้รับการแต่งผมคนหนึ่งแล้ว ต้องปิดเศษผมออก และทำความสะอาดทุกครั้งไป

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับจ้างแต่งผม ใช้เวชภัณฑ์ต่อไปนี้ในการรับจ้างแต่งผม

- (๑) เวชภัณฑ์ที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าได้ปรุงด้วยสารหนูหรือปรอท
- (๒) เวชภัณฑ์ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้แจ้งให้ทราบว่า เป็นสิ่งที่ไม่สมควรใช้ในการแต่งผมเพราะอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของผู้มารับการแต่งผม

ข้อ ๑๖ เมื่อปรากฏหรือมีเหตุควรเชื่อว่า ผู้รับใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมเป็นโรควิกลจริต ลมบ้าหมู โรคเรื้อนชนิดผิวหนัง วัณโรคระยะติดต่ออันตราย โรคอุทกษะราด กามโรค ไข้ทรพิษ ไข้สวก ไข้หัด หรือโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา หรือเชื้อจุลินทรีย์ หรือไวรัส อันเป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นพาหะของโรคดังกล่าว ห้ามรับจ้างแต่งผม และเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจที่จะสั่งพักไว้หรือเพิกถอนใบอนุญาตรับจ้างแต่งผมได้

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตรับจ้างแต่งผมแก่ผู้ที่มีอาการปรากฏหรือมีเหตุควรเชื่อว่าเป็นโรคติดต่ออันน่าจะแพร่ไปเพราะการแต่งผมต่อไปนี้ คือโรคเรื้อนชนิดผิวหนัง วัณโรคระยะที่มีอาการไอมาก จีฟิลิส และโรคอุตสาหกรรมมีแผลหรือมีดอกตามผิวหนัง ไข้ทรพิษ ไข้สุกใสหรือไข้หัด หรือโรคผิวหนังที่เกิดจากเชื้อรา หรือเชื้อจุลินทรีย์หรือไวรัสที่ปรากฏบนใบหน้า หรือศีรษะ อันเป็นที่รังเกียจหรือเป็นพาหะของโรคดังกล่าว

ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตรับจ้างแต่งผมแก่ผู้ที่แต่งกายไม่เรียบร้อย

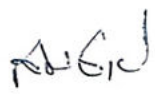
ข้อ ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่เป็นที่รับจ้างแต่งผมคนใดกระทำความผิดโดยฝ่าฝืนข้อบัญญัติตำบลนี้ หรือปล่อยให้ผู้รับจ้างแต่งผมในสถานที่ของตนทำความผิดโดยฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ข้อหนึ่งข้อใด เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน ในกรณีผู้รับใบอนุญาตคนใดถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้ว ๒ ครั้ง ถ้ากระทำความผิดอีกเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะให้เพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ในข้อหนึ่งข้อใดมีความผิดตามมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๒๐ บรรดาใบอนุญาตให้ตั้งหรือใช้สถานที่รับจ้างแต่งผม หรือให้เป็นผู้รับจ้างแต่งผมที่ได้ออกก่อนวันใช้ข้อบังคับนี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

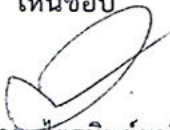
ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ลงชื่อ)
(นายสมชาย อัจฉราภักดิ์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान

เห็นชอบ

(นายสมชาย ไตรทิพย์ชาติสกุล)

นายอำเภอท่าสองยาง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลแม่दान
เรื่อง ควบคุมการแต่งผม พ.ศ. ๒๕๕๕

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม(บาท)
๑	การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ใน บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพ เวชกรรม ก. สถานที่เสริมสวยหรือแต่งผมชาย แก้อีละ ข. สถานที่เสริมสวยหรือแต่งผมหญิง แก้อีละ	๒๐๐ ๓๐๐